

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 2 lipca 2013 r.

DOLiS/DEC-707/13/41793,41795

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2012 r. poz. 1376 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Z.K., na przetwarzanie jego danych osobowych przez F. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.K., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez F. S.A., zwany dalej Bankiem. Skarżący podniósł, iż cyt.: „(...) pismem skierowanym do F. S.A. w dniu [...] złożyłem wypowiedzenie zgody na dalsze przechowywania i przetwarzanie moich [Skarżącego] danych osobowych (...) moja [Skarżącego] prośba została wypełniona tylko częściowo (...) moje [Skarżącego] dane nie będą przetwarzane tylko (sic!) do celów oceny zdolności kredytowej (...) Dnia [...] pobrałem [Skarżący] elektroniczny raport z BI i zgodnie z moimi [Skarżącego] wcześniejszymi obawami i przewidywaniami w dalszym ciągu widnieje tam zapis historii kredytowej wraz z jej detalicznym przebiegiem”.

W toku postępowania zainicjowanego ww. skargą Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uzyskał wyjaśnienia Banku odnośnie do okoliczności sprawy, w których wskazano, że:

- 1) Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem przez niego w dniu [...] umowy nr [...] o kredyt konsumencki na zakup samochodu.
- 2) Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię, nazwisko, data i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, serię i numer dokumentu tożsamości, adres zamieszkania (pobytu), miejsce pracy, zawód, nr telefonu, adres zameldowania, adres e-mail, stan cywilny,

liczba dzieci, obywatelstwo, forma zatrudnienia, czas zatrudnienia, rodzaj dodatkowego źródła dochodu, wysokość dochodów.

- 3) Umowa wskazana w pkt 1 wygasła dnia [...] z uwagi na całkowitą przedterminową spłatę zobowiązania.
- 4) Skarżący w piśmie do Banku z dnia [...] oświadczył: „(...) wypowiadam prawo do przechowywania, przetwarzania i przekazywania postronnym moich [Skarżącego] danych osobowych”.
- 5) W związku z ww. pismem Skarżącego Bank dnia [...] „dokonał za pośrednictwem aplikacji »BI Korekty Online« stosownej adnotacji w systemie, iż zgoda P. Z.K. na przetwarzanie jego danych przez BI została wycofana (...), jednocześnie wskazując, iż nie zostały spełnione warunki dla przetwarzania danych po wygaśnięciu zobowiązania(...)”. W piśmie z dnia [...] Bank poinformował Skarżącego, „iż jego zgoda na dalsze przetwarzanie danych osobowych została wstrzymana w BI, co oznacza, że dane osobowe Skarżącego mogą być przetwarzane przez BI jedynie w celach statystycznych”.
- 6) Bank aktualnie przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie oraz dla celów związanych z wypełnieniem obowiązków nałożonych na Bank w art. 9k ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276 z późn. zm.), art. 43 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330) oraz w celach prowadzenia sprawozdawczości finansowej. Ww. dane są przetwarzane przez Bank w zbiorze danych o nazwie „[...]”.

W wyjaśnieniach Bi. SA wskazano, że dane Skarżącego zostały przekazane przez Bank do BI w dniu [...] w zakresie rachunku dotyczącego ww. umowy o kredyt konsumencki. Obecnie ten rachunek ma status rachunku zamkniętego i w związku z wycofaniem przez Skarżącego zgody na przetwarzanie danych jego dane są przetwarzane w celu stosowania metod statystycznych na podstawie art. 105a ust. 4 i 5 w zw. z art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.).

W tym stanie faktycznym GIODO zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, przetwarzanie danych to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy. Według tego przepisu w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych

(pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem określonych w niej przesłanek. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, który legalizuje przetwarzanie danych tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z taksatywnie wskazanych w nim przesłanek. Stanowi on, że przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, więc spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bo proces ten będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Z akt sprawy wynika, iż w związku z wygaśnięciem łączącej Skarżącego i Bank umowy i wycofaniem przez niego zgody na przetwarzanie danych Bank przetwarza aktualnie dane osobowe Skarżącego w celach archiwalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o rachunkowości jednostki organizacyjne działające na podstawie Prawa bankowego, mające siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania jej przepisów, w tym wydanego na podstawie delegacji z art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia ministra finansów z dnia 1 października 2010r. (Dz.U. Nr 191, poz. 1279 ze zm.) w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków. Banki przechowują dowody księgowe w oryginalnej postaci przez okres wynikający z art. 74 ustawy o rachunkowości. Według ust. 1 ww. przepisu zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Pozostałe zaś zbiory, w zależności od ich rodzaju, przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w art. 74 ust. 2 ww. ustawy. W myśl pkt 8 tego przepisu pozostałe dowody księgowe i dokumenty, tj. niewymienione wprost w art. 74 ust. 2 pkt 1 - 7 ww. ustawy, przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat. Wypełnianie obowiązku przechowywania przez banki dokumentacji w celach archiwalnych, wynikającego z art. 74 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, odbywa się w celu realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z ww. aktu prawnego, czyli w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Na marginesie wskazać należy, że BI jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi, że** banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji

stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Odnosząc się do zarzutów Skarżącego dotyczących przekazania przez Bank danych na rzecz BI, wskazać należy, iż wobec wycofania przez Skarżącego zgody na przetwarzanie jego danych rachunek w BI ma status rachunku zamkniętego. Oznacza to, że aktualnie BI przetwarza dane osobowe Skarżącego zgodnie z art. 105a ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5).

W myśl art. 18 ust. 1 ustawy GODO nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stanu zgodnego z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stanu zgodności z prawem, ponieważ stan niezgodności nie występuje w dacie wydania decyzji.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.